

afgifterne ved eventuel ophævelse ikke bortfalder på een gang, men nedsættes trinvis med passende mellemrum. En sådan fremgangsmåde skulle medføre, at detailforretningerne mellem nedsættelserne får mulighed for at afsætte deres lagre og derved formindske deres tab ved afgiftens bortfald. Endvidere skulle ordningen medføre den fordel for fabrikanter og grossister, at man undgår den tilbageholdenhed med indkøb, som må forventes at ville indtræde i den sidste tid, inden afgiften skal eller forventes at skulle falde bort.

Som resultat af drøftelserne af disse spørgsmål er man i udvalget nået til enighed om, at afgifterne på manufakturvarer m. v., når disse skal bortfalde, afvikles gennem en aftrapningsordning.

Nogle af udvalgets medlemmer er gået ind for, at tidspunktet for aftrapningens påbegyndelse fastsættes allerede nu, medens andre medlemmer har været af den opfattelse, at det ikke på indeværende tidspunkt kan afgøres, hvornår valutastillingen og statens finanser kan give grundlag for en afvikling af afgiften. Ved nærværende lovforslag, der bygger på den sidstnævnte opfattelse, er det i § 8 foreslået, at tidspunktet for aftrapningsordningens påbegyndelse til sin tid fastsættes ved en ministeriel bekendtgørelse.

For at en afviklingsordning skal medføre de mindste ulemper for erhvervene, og for at den kan gennemføres på kontrolmæssigt forsvarlig måde, bør nedsættelserne i afgiftssatserne pr. gang være relativt små og tidsintervallerne mellem nedsættelserne relativt lange. Ordningen foreslås derfor gennemført med kvartalsvise nedsættelser på højst 10 pct. af de oprindelige afgiftssatser størrelse.

Det nævnte folketingsudvalg har endvidere drøftet forskellige ændringer, hovedsagelig af teknisk art, i loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, herunder en forlængelse af den i loven fastsatte indbetalingsfrist for omsætningsafgiften.“

Ved fremsættelsen af lovforslaget gjorde *finansministeren* gældende, at den økonomiske situation var så uafklaret, at det efter regeringens opfattelse ville være udelukket nu at afgøre, om forholdene i 1957 gør det muligt at afskaffe eller nedsætte afgiften på de afgiftspligtige vareområder eller på nogle af disse.

Ved 1. behandling var der delte meninger om lovforslaget, navnlig fordi det intet indeholdt om, hvor længe afgiften på manufakturvarer m. v. skulle opretholdes.

I det udvalg, der fik sagen til behandling, enedes et *flertal*, bestående af de socialdemokratiske og radikale udvalgsmedlemmer, om at indstille lovforslaget til vedtagelse med de foran omtalte ændringer.

Flertallet var ifølge den afgivne betænkning af den opfattelse, „at det ikke på indeværende tidspunkt vil være forsvarligt at træffe afgørelse om, hvornår de i loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger omhandlede afgifter skal afvikles, men anser det for meget ønskeligt, at der af hensyn til erhvervslivets dispositioner allerede